

ръката ще му целуниш
и хлебец ще му подадеш!
Ако би видял Димитра
как върти сабя дамаска,
как върти очи юнашки —
то не би пращал низаме
Димитра да си уловат!“

След Кримската война, когато се засилват репресиите срещу народните маси, Калъчлията действува заедно с Щерю войвода от Варна, Бойчо войвода Разградлията и турчина хайдутин Солак Мустафа. През този период дружината на Калъчлията влачи след себе си дървен топ — крина. Този случай е без прецедент в хайдушкото движение. Съвместната борба на българските и турските хайдути предизвиква бесен отпор от страна на турските власти, които се стремят всячески да разединят двата народа. След дълги преследвания на 30. I. 1859 г. Калъчлията чрез предателството на един поп е заловен в Шумен заедно с няколко момци от дружината. Хайдутите са осъдени на затвор, а Димитър Калъчлията е обесен в Русе в началото на 1861 г. Така турскаята власт се разправя с безстрашния войвода.

ПЕЮ БЮОКЛИЯТА

Пею Буюклията (Палабуюка, Пею войводата) е роден през 1828 г. в с. Козос моде (Козарево) Новозагорско. По баща се казва Зинов. След Руско-турската война от 1828—1829 г. и оттеглянето на руските войски през 1830 г. с козосмодени за Басарабия заминава и малкия Пею. Три години по-късно баща му се завръща в Добруджа и се поселява в с. Геленджик (Победа — Толбухински окръг).

Пею израства като силен младеж, с големи виснали мустаци (откъдето идва и прозвището му — Палабуюка). Той се сприятелива с овчаря Димитър Стоянов (Калъчлията) с когато излиза хайдутин в края на 40-те години. Отначалото хайдутува при Бойчо войвода. По-сетне преминава под ръководството на Димитър Калъчлията и действува из Сливенс-